ECLI:LV:RLPT:2018:0416.11089083817.5.S

Krimināllieta Nr.11089083817
Lietvedības Nr.K29-334/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 16.aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Ieva Kulagina
piedaloties sekretārei Lienei Liesmai–Ziediņai
tulcei Anetai Bitei
prokurorei Zanei Kabucei
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un izvērtējusi krimināllietas materiālus tiesas konstatēja, ka /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšanu).

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos: /pers. A/ 2017.gada 15.maijā ap pulksten 10.00, atrodoties veikala "Maxima" Rīgā, Rītupes ielā 2 telpās, ievēroja /pers. B/, dzimušu 1938.gadā, un, būdams pārliecināts, ka /pers. B/ ir skaidra nauda, nolēma viņu aplaupīt. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ sekoja /pers. B/ līdz viņas dzīvesvietai /adrese/, kur ap pulksten 10.30 uzreiz aiz /pers. B/ iegāja minētā nama pirmajā kāpņutelpā un no aizmugures piegāja pie /pers. B/. Tad /pers. A/, pielietojot fizisku spēku un vardarbību, no aizmugures ar labo roku satvēra viņu aiz kakla un ar kreiso dūri vienu reizi iesita /pers. B/ pa apakšžokli, kā rezultātā /pers. B/, vispirms atsitoties pret durvju konstrukciju, nokrita uz kāpņutelpas grīdas, bet /pers. A/ pēc tam /pers. B/ no virsjakas iekšējās kabatas izvilka naudas maku 3 *euro* vērtībā, kurā atradās trīs banknotes 5 *euro* nominālvērtībā, viena monēta 2 *euro* nominālvērtībā un SIA "Rīgas Satiksme" e-talons bez materiālās vērtības (e-talona atjaunošanas vērtība 2,85 *euro*). Pēc tam /pers. A/, turpinot savas noziedzīgās darbības, ar nolaupīto aizskrēja no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas, bet /pers. B/ viņa noziedzīgo darbību rezultātā tika nodarīti šādi miesas bojājumi – galvas sasitums ar sistu brūci, apakšžokļa divu zobu traumatisks zudums, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu no septiņām līdz divdesmit vienai dienai.

Tādā veidā /pers. A/ nolaupīja /pers. B/ īpašumu 20 *euro* vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un uzturēja pirmstiesas kriminālprocesa laikā pieteikto lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Apsūdzētais pilnībā atzina cietušās /pers. B/ pieteikto kompensāciju par radīto mantisko zaudējumu 408,13 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, noklausoties prokurores Zanes Kabuces un cietušās /pers. B/ viedokli, tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu viņam celtajā apsūdzībā, to atzina arī pirmstiesas kriminālprocesa laikā un tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas ir pareiza un par šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētais sodāms.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā vainīgā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturtās daļas nosacījumiem /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošie dati – agrāk tiesāts deviņas reizes:

1) 2002.gada 14.novembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 49.panta pirmās daļas, 55.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar nosacītu brīvības atņemšanu uz diviem gadiem sešiem mēnešiem, ar pārbaudes laiku uz trim gadiem;

2) 2006.gada 26.janvārī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 55.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar nosacītu brīvības atņemšanu uz vienu gadu, ar pārbaudes laiku uz diviem gadiem;

3) 2009.gada 11.novembrī ar Specializētās vairāku nozaru prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, sodīts ar piespiedu darbu uz simtu divdesmit stundām;

4) 2010.gada 6.aprīlī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar piespiedu darbu uz simtu astoņām stundām;

5) 2011.gada 11.augustā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, 253.^{2}panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz pieciem mēnešiem;

6) 2011.gada 21.septembrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 253.^{2}panta pirmās daļas, sodīts ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem;

7) 2012.gada 9.maijā Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz desmit mēnešiem;

8) 2012.gada 9.augustā ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 180.panta otrās daļas, sodīts ar piespiedu darbu uz sešdesmit četrām stundām;

9) 2013.gada 8.aprīlī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 176.panta otrās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem četrām dienām, ar policijas kontroli uz diviem gadiem. Spriedums stājās spēkā 2013.gada 17.septembrī. Pamatsods un papildsods ir izciests, sodāmība likumā noteiktajā kārtībā nav dzēsta vai noņemta. (85. – 91., 99. – 104., 126. – 140.lietas lapa)

2017.gadā vienu reizi saukts pie administratīvās atbildības. (105. – 107., 141.lietas lapa)

/pers. A/ nav precējies, apgādājamo nav, līdz apcietinājumam strādāja par viesmīli, no 2008.gada slimo ar C–hepatītu, no 2010.gada slimo ar HIV.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 6.punkta nosacījumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts pret personu, izmantojot tās vecuma nevarību.

Nosakot /pers. A/ soda veidu, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais nedzēstas sodāmības laikā par analoģiska nozieguma izdarīšanu pēc devītā – 2013.gada 8.aprīļa Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas sprieduma atkal izdarīja smagu noziegumu, kas vērsts pret citas personas īpašumu, saistītu ar vardarbību. Tiesa ņem vērā apsūdzētā personu kopumā negatīvi raksturojošās ziņas un viņa veselības stāvokli, kā arī to, ka apsūdzētais izvairījās no ierašanās tiesā, tāpēc tika izsludināts meklēšanā un viņam piemērotais drošības līdzeklis tika grozīts uz visierobežojošāko drošības līdzekli – apcietinājumu.

Tiesa uzskata, ka kopumā /pers. A/ uzvedība un rīcība, tajā skaitā, iepriekšējo sodāmību skaits un raksturs norāda uz to, ka nekādus secinājumus no iepriekšējām sodāmībām /pers. A/ nav izdarījis, nevēlas mainīt savu uzvedības modeli, ievērot vispārpieņemtās sabiedrības morāles normas, bet gluži pretēji, ignorē likuma prasības un turpina izdarīt noziedzīgus nodarījumus.

Tādējādi tiesa pievienojas prokurores Zanes Kabuces tiesas debatēs paustajam viedoklim un no Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas sankcijā paredzētajiem soda veidiem par atbilstošāko uzskata brīvības atņemšanas sodu, vienlaikus tiesa uzskata, ka šajā gadījumā nav pamata apsvērt cita soda veida vai Krimināllikuma 49., 49.^{1} vai 55.panta nosacījumu piemērošanas iespējamību, jo tiesai nav pārliecības, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Papildus tiesa ņem vērā Krimināllikuma 55.panta vienpadsmitās daļas nosacījumus, ka nosacīta notiesāšana nav nosakāma personai par tīša nozieguma izdarīšanu, ja persona agrāk bijusi notiesāta ar brīvības atņemšanu un sodāmība par to nav noņemta vai dzēsta likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesas ieskatā, nosakot apsūdzētajam sodu brīvības atņemšanas veidā, tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētais soda preventīvais mērķis, un proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot /pers. A/ soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka ir konstatēts viens apsūdzētā atbildību mīkstinošs un divi atbildību pastiprinoši apstākļi.

Papildus tiesa ņem vērā arī to, ka iztiesāšanā apsūdzētais izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā noteiktās tiesības uz sadarbību, izvēloties vienkāršāku procesa veidu un piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, tādējādi sekmējot ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Panta otrajā daļā noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas nosacījumiem cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā. Pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām – tikai jānorāda.

Pirmstiesas kriminālprocesā cietusī /pers. B/ pieteica kompensāciju par viņai nodarīto mantisko zaudējumu 121,13 *euro* apmērā, klāt pievienojot arī čeku kopijas.

Līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai cietusī /pers. B/ iesniedza tiesai papildus čeku kopijas un norādīja, ka kopumā viņai ir nodarīts mantiskais zaudējums 408,13 *euro* apmērā, ko lūdza piedzīt no apsūdzētā /pers. A/.

Apsūdzētais /pers. A/ cietušās /pers. B/ pieteikto mantiskā zaudējuma kompensāciju atzina pilnā apmērā.

Tiesa uzskata, ka cietušās pieteiktā kompensācija par mantisko zaudējumu apmierināma daļēji.

No krimināllietas materiāliem pievienotajiem mantiskā zaudējuma kompensācijas apmēru apliecinošajiem dokumentiem ir

redzams, ka cietusī /pers. B/ ir divas reizes iesniegusi un atkārtoti iekļāvusi mantiskā zaudējuma kompensācijas summā vienu un to pašu 2017.gada 22.jūnija maksājuma orderi–kvīti Nr.347629 60 *euro* apmērā, kura apmaksu apliecina 2017.gada 22.jūnija čeks Nr.00108097. (61., 193.lietas lapa)

Tādējādi tiesa uzskata, ka cietušās pieteiktā mantiskā zaudējuma kompensācija ir apmierināma daļēji, samazinot pieteikto mantiskā zaudējuma kompensācijas summu 408,13 *euro* apmērā par 60 *euro*, nosakot cietušajai /pers. B/ mantiskā zaudējuma kompensāciju 348,13 *euro* apmērā, kas piedzenama no apsūdzētā /pers. A/.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 514., 520., 523.panta pirmo prim daļu, 524., 527., 528., 529. un 530.pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu, bez mantas konfiskācijas, ar probācijas uzraudzību uz vienu gadu.

Brīvības atņemšanas soda termiņu /pers. A/ skaitīt no 2018.gada 16.aprīļa.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda termiņā /pers. A/ ieskaitīt aizturēšanu no 2017.gada 23.maija līdz 2017.gada 25.maijam un apcietinājumu no 2018.gada 1.marta līdz 2018.gada 16.aprīlim.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim atstāt negrozītu /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu.

Piedzīt no /pers. A/ 348,13 *euro* (trīs simti četrdesmit astoņi *euro* 13 centi) par labu /pers. B/.

Lietiskos pierādījumus – divus CD diskus, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā iznīcināt.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2018.gada 11.maijā.

Tiesnese /paraksts/ **Ieva Kulagina**